zejména v ustanovení §§ 34 a 36, pak § 1, z nichž se podává, že vstupem do zaměstnání pensijní povinnosti zakládajícího je každý zaměstnanec v § 1 uvedený ex lege pojištěn, že premie je odváděti napřed prvního dne každého měsíce a že povinnost platiti premie není závislá na předchozím vydání příslušných výměrů neb rozhodnutí, a v § 35 jednajícím o promlčení práva na příspěvky.

(Nález ze dne 11. dubna 1927, č. 4667/27.)

Péče o válečné poškozence.

(Sděluje Dr. J. Tučný.)

Předpis §u 4 zákona č. 142/1920 ve znění zákona č. 39/1922 neklade váhu na právní povahu služebního poměru válečného poškozence, nýbrž pouze na to, kdo je zaměstnavatelem — služebodárcem — válečného poškozence; toto ustanovení vztahuje se na válečné poškozence, kteří byli přijati do služeb veřejných korporací tam jmenovaných bez rozdílu, jaká je povaha jejich práce a je-li jejich služební poměr trvalý nebo přechodný. V té příčině nedoznal § 4 zákona č. 142/1920 zákonem č. 39/1922 změny.

(Nález Nejv. správ. soudu z 29. ledna 1927, č. 12658/26; srov. též nálezy N. s. s. z 26. dubna 1922, č. 5677 a z 20. dubna 1923, č. 6774, Boh. č. 2247/23 v Soc. Revui, roč. 1923, str. 453.)

K §u 4, odst. 1. zákona č. 142/1920, pokud se týče zákona č. 39/1922. Pro posouzení nároku na důchod v případech v tomto ustanovení uvedených neplatí zásada § 2, odst. 1. cit. zák., že směrodatný je roční příjem v předešlém roce kalendářním docílený.

(Nálezy Nejv. správ. soudu z 12. února 1927, č. 2715/27, 2716/27, 2717/27, 2718/27 a 2719/27; srov. obsahově stejný nález N. s. s. z 23. září 1926, č. 7498/26, uveř. podrobně v Soc. Revui, roč. 1927, č. 1, str. 103 a 104.)

K §u 31, odst. 1. lit. a) zák. č. 142/1920. Důchod může býti zastaven teprve, když byly takové skutkové okolnosti zjištěny, které nárok na důchod vylučují. Tím však neodnímá se úřadu právo cestou obnovy řízení původní usnesení, jímž důchod byl přiznán, odvolati a vysloviti, od které doby nebyl nárok na důchod podle zákona po právu, a žádati od strany částky důchodkové, neprávem pobírané.

(Nálezy Nejv. správ. soudu z 12. února 1927, č. 2715/27, 2716/27, 2717/27, 2718/27 a 2719/27; srov. též nález N. s. s. z 15. října 1925, č. 19.068, úř. sbírka č. 5020; viz též nálezy N. s. s. z 3. ledna 1927, č. 26.791/26 a 26.938/26 v Soc. Revui, roč. 1927, č. 2, str. 195.)

K § 2 zákona č. 142/1920 ve znění zákona č. 39/1922 (vlád. nař. č. 363/1922) a zákona č. 79/1924. Zjištění hranice příjmové směrodatné pro přiznání důchodu. Příspěvky, které dává přednosta domácnosti svým dětem, žijícím v jeho domácnosti, nejsou srážkou při zjištění poplatkového příjmu dárce ve smyslu odst. 5 §u 157 zákona z 25. X. 1896, č. 220 ř. z. o daních osobních ve znění zákona z 23. I. 1914, č. 13 ř. z., a není váleč. poškozenec oprávněn odečítati je od svých příjmů, aby jeho příjem nepřevyšoval hranici zákonem stanovenou.

(Nález Nejv. správ. soudu z 5. III. 1927, č. 4291/27; srv. též nález Nejv. správ. soudu z 3. VI. 1921, č. 6715, off. sb. č. 542 F.)
